

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِنِّمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

شَدِيدُ الْعِقَابِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ سَرَّتهُ حَسَنَتُهُ وَسَاءَتْهُ سَخِيئَتُهُ فَذَلِكَ الْمُؤْمِنُ

İnsanı İyilik Yaşatır
(03.04.2015)

Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **“İyilik ve takva (Allah’a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah’ın cezası çok şiddetlidir.”**¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: **“Yaptığı iyiliği kendisini sevindiren, kötülükleri de kendisini üzen kimse gerçek bir mü’minidir.”**²

Kardeşlerim!

İslam medeniyetinde iyilik, var oluşun gayesidir. Âlemlerin Rabbi, bizi yeryüzüne iyi insan olalım, iyiliği egemen kılalım diye gönderdi.

“İyilik” gündelik hayatımızda daha çok “hayır” kavramıyla ifade edilir. “Hayır” deyince her türlü iyi, güzel, faydalı, erdemli tutum ve davranışı anlarız. “Hayır işlemek”, iyilik yapmak anlamına gelir. Amacı insanlara iyilik ve yardım etmek olan gönüllü kuruluşlara “hayır kurumu” deriz. İnsanlara iyi dileklerimizi aktarırken “hayırlı olsun” temennisinde bulunuruz. Yola çıkan kimseyi “hayra karşı” sözüyle uğurlarız. Rüyaları “hayra yormak” isteriz. İyiliğini gördüğümüz insanlara hayatlarında “hayır dua” eder, vefatlarından sonra onları “hayırla yâd” ederiz. Her türlü iyiliğin O’nun elinde olduğunu bildiğimizden, “Hayırlısı Allah’tan!” deriz. “Hayırlı evlat”, ailevî ve manevî değerlerine sahip çıkan iyi çocuklar için kullandığımız bir tabirdir. “Hayırhâh” insan, herkesin iyiliğini isteyen, iyiliksever kişidir. Muhammed Mustafa (s.a.s) “hayru’l-beşer”dir; o, insanların en iyisidir.

Kardeşlerim!

Yüce dinimize göre sadece iyi olmak yetmez. Sadece kendimize iyi olmak yeterli görülmez. Bütün Müslümanlardan istenen, iyi değerler üretmek ve o değerlere öncülük, rehberlik yapmaktır; kötülükleri iyilikle ortadan kaldırmaktır. Kerim Kitabımız, böyle yapıldığı takdirde en azılı düşmanlıkların en sıcak dostluklara dönüşeceğini haber verir bizlere. Bu güzel davranışın, hayır ve olgunluk sahibi kişilerin bir alameti olduğunu bildirir.³

Peygamber Efendimiz (s.a.s) de **“Her iyilik sadakadır.”**⁴ buyurarak bitmez tükenmez çeşitleri olan

iyiliğin insana kazandırdığı sevaba işaret eder. Rahmet Elçisi, **“Allah’ım! Beni iyilik yaptığında sevinç duyan, kötülük yaptığında da bağışlanma dileyen kullarından eyle”**⁵ niyazıyla aslında hepimizin birer iyilik neferi olmamızı ister.

Kardeşlerim!

Bizler, iyiliği yeryüzüne öğreten, iyiliklerle gönülleri fetheden bir medeniyetin mensuplarıyız. Bu medeniyet, insanı yaşat ki devlet yaşasın anlayışıyla yeryüzünü imar etmiştir. Bu medeniyet, ulaştığı her yeri, mescit ve camiler, vakıflar, hanlar, hamamlar, imarethaneler, yetimhaneler, şifahaneler, mektep ve medreseler, çeşme ve sebiller, köprü ve kervansaraylarla donatmıştır. Bu medeniyetin mensupları, iyiliğe öncü, iyilere yol arkadaşı olmayı kendilerine hep şiar edinmişlerdir. Bizim medeniyetimiz, insan onur ve haysiyetini incitmemek adına ihtiyaç sahipleri için sadaka taşlarını düşünecek kadar ince bir anlayışa sahiptir. Bizim medeniyetimiz, soğuk kış günlerinde barınmaları için kuşlara ev yapacak kadar merhameti kuşanmış bir medeniyettir.

Ancak ne hazindir ki, bugün iyiliğin hayat bulduğu topraklardan, iyilerin imar ettiği kimi şehirlerden kan ve barut kokusu yayılıyor. Kötülükler, dünyanın dört bir yanını her geçen gün kuşatıyor. Bu manzara karşısında, İslam âlemi, bugün insanlığa karşı “iyilik teklifi”ni bir kez daha yenilemek zorundadır. Zamana tanıklık eden ve “Ben Müslümanım” diyen herkes, iyiliğin yeniden bütün dünyada hâkim kılınması için seferber olmalıdır. Her bir mümin, en yakın çevresinden başlamak üzere her işinde hayra anahtar, şerre kilit olmayı kendine ilke edinmelidir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Gümümüzde iyilik kavramı, iki büyük tehlikeyle karşı karşıya kalmıştır. Bu tehlikelerden birincisi, iyiliğin, kişinin kendi faydası ve menfaatine şeyler olarak algılanmaya başlamasıdır.

İkinci tehlike ise, sadece Allah rızası için yapılması gereken hayrın ve hayırseverliğin yerini zaman zaman bilinçli ya da bilinçsizce reklam ve gösterişin almasıdır.

Bu olumsuzluklar karşısında bugün yapılması gereken, yaratılış sebebi ve varoluş gayesini dikkate alarak insanın değeri ve onurunu yeniden yüceltmektir. Unutmayalım ki, İslam’ın iyilik anlayışını, sevgi, barış, merhamet ve adalet yüklü mesajlarını yeniden bütün yüreklere yerleştirmek, inananlar olarak hepimizin sorumluluğudur. Sözlerime Resul-i Ekrem (s.a.s)’in iyilik için yaşamayı bir varoluş sebebi olarak takdim ettiği şu dualarıyla son vermek istiyorum:

“Allah’ım! Yaşamayı benim için her türlü iyiliği artırma vesilesi yap. Ölümü de benim için her türlü kötülükten kurtuluş sebebi yap!”⁶

Hutbe Komisyonu

¹ Mâide, 5/2.

² Tirmizî, Fiten, 7.

³ Fussilet, 41/34-35.

⁴ Müslim, Zekât, 52.

⁵ İbn Mâce, Edeb, 57.

⁶ Müslim, Zikir 75.